

Fremsat den {FREMSAT} af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v.

(Dækning af administrative omkostninger i forbindelse med restriktive foranstaltninger over for tredjelande)

§ 1

I lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 474 af 14. juni 2005, som ændret ved § 5 i lov nr. 490 af 17. juni 2008 og § 1 i lov nr. 494 af 12. maj 2010, foretages følgende ændringer:

1. I lovens *titel* ændres "Det Europæiske Fællesskab" til: "Den Europæiske Unions".

2. § 1, *stk. 1*, affattes således:

"Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Den Europæiske Unions forordninger efter Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmådes artikel 207 om ind- og udførsel og Rådets foranstaltninger efter Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmådes artikel 75 og 215, der tager sigte på helt eller delvis at afbryde eller indskrænke de økonomiske forbindelser med et eller flere tredjelande."

3. I § 1 indsættes efter *stk. 1*, som nyt stykke:

"*Stk. 2.* Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af udgifterne til administration af forordninger, der vedtages efter artikel 207, i Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, og administration af de restriktive foranstaltninger over for tredjelande, der vedtages efter artikel 75 og 215 i Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde."

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

4. I § 1a, *stk. 1*, ændres "Det Europæiske Fællesskab" til: "Den Europæiske Union".

5. I § 2, *stk. 3*, ændres "Det Europæiske Fællesskabs forordninger efter artikel 133 om ind- og udførsel i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab" til: "Den Europæiske Unions forordninger efter artikel 207 om ind- og udførsel i Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde".

6. I § 2a ændres "Erhvervs- og Boligstyrelsen" til: "Erhvervs- og Byggestyrelsen".

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2011.

Stk. 2. Loven har virkning fra fremsættelse den 8. december 2010.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og formål

Lovforslaget indeholder en ændring af bemyndigelsesloven (lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v.), hvorved økonomi- og erhvervsministeren får hjemmel til at fastsætte bestemmelser om gebyrer til dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen af nye restriktive foranstaltninger, der vedtages med hjemmel i artikel 75, 207 og 215 i Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde.

Med lovforslaget foreslås desuden enkelte ændringer af teknisk karakter, der blandt andet har til formål at bringe lovens bestemmelser i overensstemmelse med Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Baggrund

2.1. Iran-forordningen

FN's Sikkerhedsråd vedtog den 9. juni 2010 resolution 1929, der indfører en række stramninger i de eksisterende sanktioner samt nye sanktioner over for Iran. Som opfølgning på FN's Sikkerhedsråds resolution 1929 vedtog Rådet den 25. oktober 2010 forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af Rådsforordning (EF) nr. 423/2007 (i det følgende benævnt "Iran-forordningen"). Forordningen trådte i kraft ved offentliggørelse i EU-tidende den 27. oktober 2010, hvorved den blev gældende i Danmark og de øvrige EU-medlemsstater.

Sanktionerne i Iran-forordningen vedrører følgende områder:

1. Stramninger i forhold til eksport af varer med både civil og militær anvendelse (dual-use) til iranske personer, enheder eller organer eller til brug i Iran.
2. Forbud mod eksport af forskelligt olie/gas-udstyr og relateret teknisk bistand til iranske personer, enheder eller organer eller til brug i Iran.
3. Finansiering af virksomhed, herunder forbud mod investering i, lån/kreditgivning til og oprettelse af joint ventures med visse iranske virksomheder samt tilladelsesordning for visse andre typer investeringer.
4. Indefrysning, herunder stramninger i forhold til indefrysning af økonomiske midler, der udbetales til personer, der er involveret i Irans atomprogram.
5. Finansielle transaktioner, herunder notifikationsordning ved overførsel af mere end 10.000 Euro til og fra iranske borgere og virksomheder og tilladelsesordning for overførsler på mere end 40.000 Euro.
6. Finansielle tjenesteydelser, herunder forbud mod levering af forsikring til iranske statsborgere og den iranske regering. Desuden en række løbende overvågningsopgaver i forbindelse med bankvirksomhed.
7. Transport, herunder forhåndsmeddelelse for at forhindre transport af forbudte produkter samt levering af brændstof og forsyninger eller andre serviceydelser til iranske skibe og fly ("bunkring").

En række lande udenfor EU har også gennemført og suppleret bestemmelserne i FN's Sikkerhedsråds resolution 1929. Det gælder blandt andet USA, Canada, Australien og Japan.

2.2. Dansk eksport til Iran

Danske virksomheder eksporterede i 2009 varer for ca. 658 mio. kr. og tjenesteydelser for ca. 517 mio. kr. til Iran. En stor del af produkterne relaterer sig til fx medicinal- og fødevarerindustrien. På tjenesteydelsessiden er der primært tale om søtransport.

Danske virksomheder eksporterer også dual-use produkter til Iran og vil fortsat skulle indhente tilladelse til dette. I 2006 behandlede Erhvervs- og Byggestyrelsen 20 ansøgninger om tilladelse og 26 henvendelser vedrørende Iran. Dette var før indførelsen i 2007 af de særlige sanktioner mod Iran. Siden er aktiviteten steget kraftigt. Efter ikrafttrædelse af Iran-forordningen forventer Erhvervs- og Byggestyrelsen ca. 190 sager og ca. 300 henvendelser årligt på dual-use området.

I forhold til de finansielle transaktioner svarede den danske vareeksport alene til Iran i 2009 til 3.519 individuelle transaktioner. Hvis forordningen havde fundet anvendelse på dette tidspunkt, ville 1.664 transaktioner have krævet sagsbehandling ved rette myndighed, og ca. 500 af disse ville have haft form af behandling af ansøgninger i henhold til Iran-forordningens artikel 21, der bl.a. vedrører en tilladelsesordning for overførsler på mere end 40.000 Euro.

Hertil kommer transaktioner på serviceområdet, fx rederiers tjenesteydelser, som ifølge eksportstatistikken må forventes at svare til omkring det samme antal transaktioner som på vareområdet.

Det er usikkert, hvordan de nye regler i Iran-forordningen vil påvirke den danske samhandel med Iran. Sanktionerne har betydet, at de danske banker er blevet mere forsigtige i forbindelse med finansielle transaktioner til og fra Iran, hvilket kan betyde færre transaktioner. Når kendskabet til de nye regler øges og fortolkningstvivel reduceres, vil bankernes usikkerhed dog formentlig minimeres og aktiviteten igen stige. Som udgangspunkt kan det dermed forventes, at lovlig dansk samhandel med Iran på længere sigt vil fortsætte i samme omfang som før de skærpede sanktioner.

3. Lovforslagets indhold

Med Iran-forordningen indføres et omfattende og relativt kompliceret regelsæt, der indebærer væsentlige merudgifter for staten som følge af en øget sagsmængde, øgede rådgivningsforpligtelser, udarbejdelse af tekniske vurderinger af produkter, samt udviklingsomkostninger i forbindelse med vejledningmateriale og digitale ansøgningsløsninger for virksomhederne.

Med henblik på at kunne honorere erhvervslivets krav til hurtig og effektiv ekspedition af ansøgninger og understøttelse af lovlig dansk eksport er der fundet behov for at indføre en gebyrordning til dækning af de virksomhedsrelaterede omkostninger i forbindelse med Iran-forordningen og fremtidige restriktive foranstaltninger.

Lovforslaget indeholder derfor en bemyndigelsesbestemmelse til økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om gebyrer, der skal dække statens udgifter i forbindelse med administration af de restriktive foranstaltninger, der vedtages efter artikel 75, 207 og 215 i Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde.

Gebyrordningen følger de almindelige principper, der fremgår af Finansministeriets cirkulære nr. 38 af 16. marts 1988 og Budgetvejledningen punkt 2.3.1.2, hvorefter fastsættelse af gebyr skal ske således, at der opnås fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende afgifts- eller gebyrbelagte område. Gebyrerne fastsættes med udgangspunkt i de beregnede

enhedsomkostninger for behandlingen af en standardsag og vil blive reguleret i overensstemmelse med de faktiske omkostninger. Hovedparten af foranstaltningerne administreres af Erhvervs- og Byggestyrelsen, der er kompetent myndighed i forhold til en lang række af de bestemmelser, der fremgår af Iran-forordningen. Fastsættelse af gebyrerne for de enkelte ydelser, vil ske i en bekendtgørelse. Der henvises endvidere til lovforslagets pkt. 4 om de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Gebyrordningen finder anvendelse i forhold til de nyligt indførte Iran-sanktioner, men vil også kunne anvendes i andre lignende tilfælde, hvor EU vælger at indføre restriktive foranstaltninger med hjemmel i artikel 75, 207 og 215 i Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, og hvor sådanne bestemmelser fører til øgede administrative og økonomiske udgifter for staten. Det kan i den forbindelse oplyses, at EU i øjeblikket har indført restriktive foranstaltninger i forhold til en række lande, herunder bl.a. Nordkorea, Burma/Myanmar, Zimbabwe og Somalia.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Administrationen af Iran-forordningen vil fra 2011 vurderes foreløbigt at betyde årlige merudgifter for staten på ca. 7,7 mio. kr., heraf ca. 4,5 mio. kr. i lønsum i Erhvervs- og Byggestyrelsen.

De nye sanktioner i forbindelse med Iran-forordningen vil have en betydelig effekt i form af en kraftig stigning i ansøgninger fra virksomheder om nye typer eksporttilladelser m.v., idet forordningen berører en langt større del af samhandelen med Iran end de tidligere vedtagne sanktioner. Samtidig er der tale om et teknisk og juridisk kompliceret regelsæt.

Udgiftsniveauet til administrationen er beregnet på baggrund af dels den enhedspris, der i dag anvendes til behandling af ansøgninger om eksportkontrol hos Erhvervs- og Byggestyrelsen, samt udgifter til vejledningsmateriale og udarbejdelse af digitale ansøgningsløsninger m.v.

Der indføres og opkræves følgende fire typer gebyrer med henblik på at oppebære indtægter, der kan dække udgifterne til administration m.v. af det nye regelsæt:

1. For ansøgninger efter Iran-forordningens kapitel II og IV om dual-use produkter og indefrysning fastsættes et gebyr på 7.500 kr. pr. ansøgning svarende til en indtægt på 1,3 mio. kr. .
2. For ansøgninger efter forordningens kapitel II, artikel 8-10 om udførselsforbud for olie-/gas-produkter fastsættes et gebyr på 18.500 kr. pr. ansøgning svarende til en indtægt på 1,9 mio. kr.
3. For ansøgninger efter forordningens kapitel III og V, artikel 21 om restriktioner på finansiering og finansielle transaktioner fastsættes et gebyr på 11.000 kr. pr. ansøgning svarende til en indtægt på 3,6 mio. kr.
4. For ansøgninger, der indgives på baggrund af sager omfattet af kapitel VI om transportrestriktioner, fastsættes et gebyr på 7.500 kr. svarende til en indtægt på 0,7 mio. kr.

Følgende indtægter og udgifter vil blive optaget på forslag til lov om tillægsbevilling for 2011 på § 08.31.01. Erhvervs- og Byggestyrelsen og kan i 2011 konteringsmæssigt specificeres således:

§ 08.31.01. Erhvervs- og Byggestyrelsen (*Driftsbev.*)

Udgifter:

10. Almindelig virksomhed	
18. Lønninger	4,5 mio. kr.
22, Andre ordinære driftsomkostninger	3,2 mio. kr.

Indtægter:

10. Almindelig virksomhed	
13. Kontrolafgifter og gebyrer	7,7 mio. kr.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Den foreslåede gebyrmodel får alene konsekvenser for de virksomheder, der ønsker at indgå handelsmæssige relationer med lande, der er omfattet af restriktionerne. Disse virksomheder vil skulle betale et gebyr for behandling af ansøgninger og tekniske vurderinger i forbindelse med Iran-forordningen, eller en anden tilsvarende kommende forordning, hvor EU vælger at indføre restriktive foranstaltninger med hjemmel i artikel 75, 207 samt 215 i Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde. Gebyrindtægterne vil udelukkende skulle finansiere udgifterne til Økonomi- og Erhvervsministeriets opgaver i forbindelse med varetagelsen af sådanne opgaver, der følger af Iran-forordningen eller tilsvarende forordninger og de deraf følgende virksomhedsrettede aktiviteter.

Den umiddelbare konsekvens af indførelsen af et gebyr er, at de danske virksomheder, som ønsker at eksportere til Iran vil blive pålagt ekstra omkostninger i forbindelse med samhandlen. De øgede omkostninger må dog forventes til dels at blive pålagt de iranske kunder i forbindelse med indgåelse af kontrakter.

Gebyrmodellen foreslås at omfatte gebyrer for virksomhederne på mellem 7.500 og 18.500 kr. pr. sag, afhængig af hvilken type sag, der er tale om.

Lovforslaget vurderes alene at have begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet i størrelsesordenen 1.000 timer årligt.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Med forslaget indføres gebyr for behandling af ansøgninger om finansielle transaktioner til og fra Iran på over 40.000 Euro, hvilket også forpligter danske borgere, som måtte ønske at modtage eller overføre beløb af denne størrelsesorden til eller fra Iran. Det forventes dog ikke, at denne form for transaktioner på borgerniveau finder sted i praksis, hvorfor lovforslaget ikke forventes at have konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget skal sikre korrekt anvendelse af Rådets Forordning (EU) Nr. 961/2010 af 25. oktober Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Arbejdstilsynet, BAT-Kartellet, Beredskabsstyrelsen, Beredskabsstyrelsen - Center for Biosikring og -Beredskab, Beskæftigelsesministeriet, Brancheforeningen af Farmaceutiske Industrivirksomheder i Danmark, Brancheforeningen for Sæbe, Parfume og Teknisk/Kemiske Artikler, By- og Landskabsstyrelsen, Danmarks

Apotekerforening, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Eksporthandling, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metalarbejderforbund, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik, Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Speditører, Det Kommunale Kartel, DFFE, Danmarks Statistik, Eksportkreditfonden, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Forsknings- og Innovationsstyrelsen, Finansministeriet, Finansrådet, Finanstilsynet, Forbrugerrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring og Pension, Forskningsstyrelsen, Forsvarets Efterretningstjeneste, Forsvarets Materieltjeneste, Forsvarsministeriet, FTF, Færdselsstyrelsen, Færøernes Landsstyre, Fødevarerministeriet, Grønlands Hjemmestyre, Håndværksrådet, IDA, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Integrationsministeriet, ITEK, It- og Telestyrelsen, Justitsministeriet, Klima- og Energiministeriet, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kooperationen, Kulturministeriet, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lægemiddelindustriforeningen, Lægemiddelstyrelsen, Miljøstyrelsen, Miljøministeriet, Parallelimportørforeningen af lægemidler, Patent- og Varemærkestyrelsen, Politiets Efterretningstjeneste, Rigspolitiet, Rigspolitichefen Afd. G, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Danske Småøer, Slots- og Ejendomsstyrelsen, Statens og Kommunernes Indkøbs Service, Skibsværftsforeningen, SKAT København, Skatteministeriet, Statens Luftfartsvæsen, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Transportministeriet, Trafikstyrelsen, Turisterhvervets Samarbejdsforum, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet og Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative udgifter/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommuner og regioner: Ingen Staten: Forventede gebyrindtægter på ca. 7,7 mio. kr. pr. år.	Ingen, da der oppebæres modsvarende indtægter som følge af gebyrindtægter på ca. 7,7 mio. kr. pr. år.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Kommuner og regioner: Ingen. Staten: Administration af gebyrordning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Betaling af gebyr for sagsbehandling mv. på mellem 7.500 kr. og 18.500 kr. pr. sag. Samlet beløb på ca. 7,7 mio. kr. pr. år.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Meget begrænsede – under 1.000 timer årligt
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget skal sikre korrekt anvendelse af Rådets Forordning (EU) Nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås at erstatte ”Det Europæiske Fællesskab” med ”Den Europæiske Union”. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 17. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen, der samtidig fik status som én juridisk person. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvens af, at Fællesskabet med vedtagelsen af Lissabon-traktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 17. december 2007, ændrede betegnelse til Unionen, og at traktatens titel blev ændret til ”Traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Forslaget er desuden en konsekvens af, at der foretages en omnummerering af traktatens artikelnumre. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 3.

Det foreslås som noget nyt, at der i § 1 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter økonomi- og erhvervsministeren får hjemmel til at fastsætte regler om gebyrer til dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen af de restriktive foranstaltninger, der vedtages af Rådet efter artikel 75, 207 og 215 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Bekendtgørelsen til udmøntning af hjemlen vil få virkning fra tidspunktet for lovforslagets fremsættelse, således at der for behandlingen af ansøgninger, der er indgivet efter lovforslagets fremsættelse, efterfølgende vil blive pålagt et gebyr.

Det Europæiske Råd har senest i oktober 2010 vedtaget nye skærpede EU-sanktioner over for Iran, jf. forordning nr. 961/2010, der vurderes at indebære væsentlige merudgifter for staten, primært i forbindelse med en forventet øget sagsmængde, udarbejdelse af tekniske vurderinger af produkter, øgede rådgivningsforpligtelser samt udviklingsomkostninger i forhold til vejledningsmateriale og digitale ansøgningssøgninger for virksomhederne.

For at kunne honorere erhvervslivets krav til en hurtig og effektiv sagsbehandling og dermed en konkurrencemæssig sikring af lovlig dansk eksport til Iran foreslås at der indføres en gebyrordning til dækning af de udgifter, der fremkommer i forbindelse med myndighedernes administration af sanktionerne. Ordningen følger de almindelige principper for gebyrfinansiering, hvorefter gebyret fastsættes under hensyn til de omkostninger, der er forbundet med ydelsen. Det nærmere indhold i ordningen, herunder størrelsen af gebyrerne for de enkelte typer ydelser vil blive udmøntet i en bekendtgørelse. Gebyrerne forventes at være i størrelsesordenen 7.500 kr. - svarende til den gennemsnitlige pris for behandlingen af en ansøgning om tilladelse til udførsel af dual-use produkter - til 18.500 kr. svarende til en mere kompliceret ansøgningssag, der samtidig involverer en teknisk vurdering af produktet. Gebyret vil blive opkrævet ved indgivelse af ansøgninger efter forordningen, herunder bl.a. ved anmodninger om slutbrugertjek samt i situationer, hvor fx SKAT tilbageholder produkter, der forudsætter en tilladelse til eksport, uden at denne foreligger, og hvor eksportøren ønsker den planlagte eksport gennemført, og derfor søger om efterfølgende eksporttilladelse.

Gebyrordningen vil blive anvendt i forhold til administrationen af Iran-forordningen men vil også kunne anvendes hvor EU senere vælger at indføre restriktive foranstaltninger med hjemmel i artikel 75 og 215 samt artikel 207 i Traktaten om de Europæiske Unions funktionsmåde.

Til nr. 4

Forslaget er en konsekvens af, at Fællesskabet med vedtagelsen af Lissabon-traktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 17. december 2007, ændrede betegnelse til Unionen, der samtidig fik tillagt status som én juridisk person. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af, at "Det Europæiske Fællesskab" med Lissabon-traktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 17. december 2007, nu betegnes "Den Europæiske Union", og at "Traktaten om Det Europæiske Fællesskab" betegnes "Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde". Forslaget er desuden en konsekvens af, at der foretaget en omnummerering af traktatens artikelnumre. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 6

Det foreslås at erstatte "Erhvervs- og Boligstyrelsen" med "Erhvervs- og Byggestyrelsen". Erhvervs- og Boligstyrelsen ændrede navn til Erhvervs- og Byggestyrelsen i 2004.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at loven træder i kraft den 1. februar 2011 og har virkning fra fremsættelsen af lovforslaget den 8. december 2010. Forslaget betyder, at bekendtgørelsen, der fastsættes i medfør af den foreslåede hjemmelsbestemmelse, vil få virkning for behandlingen af ansøgninger efter forordningen, der er indgivet til Erhvervs- og Byggestyrelsen efter fremsættelsen den 8. december 2010, og at der således efter bekendtgørelsens ikrafttræden skal betales gebyr for ansøgninger indgivet fra tidspunktet for lovens fremsættelse.